

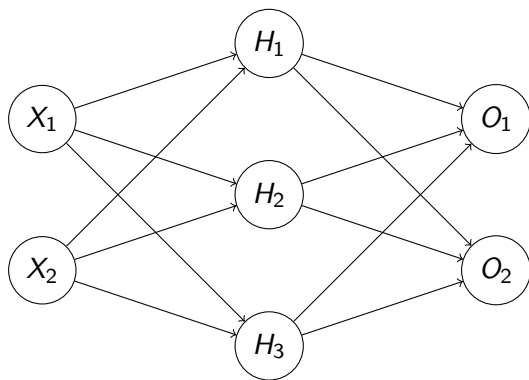
Wskazówki do ćwiczenia 5.

WSI - ćwiczenia 2022Z

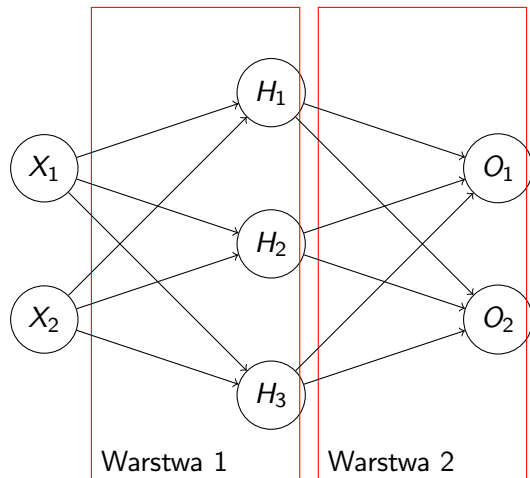
Jakub Łyskawa, Stanisław Pawlak

December 8, 2022

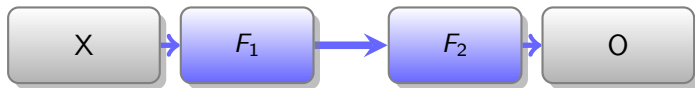
Perceptron wielowarstwowy

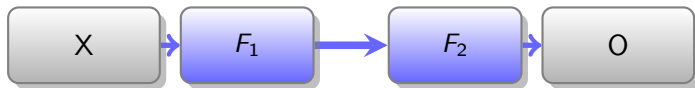
Perceptron wielowarstwowy

Perceptron wielowarstwowy

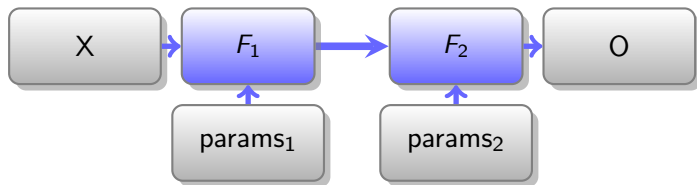

Perceptron wielowarstwowy

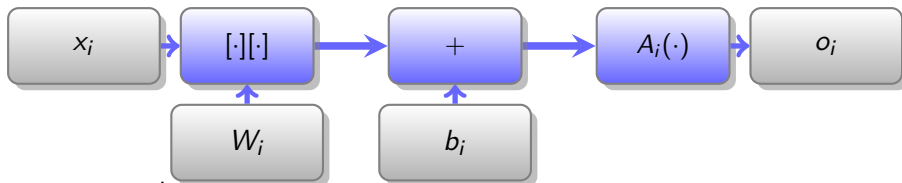

$$O = F_2(F_1(X))$$

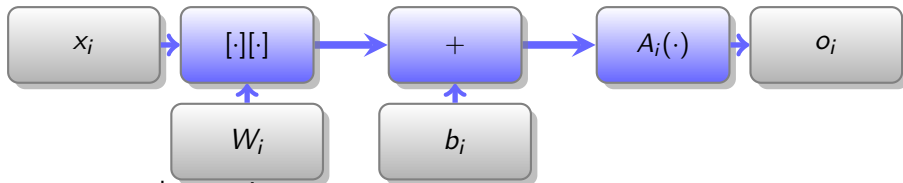
Perceptron wielowarstwowy

$$O = F_2(F_1(X, \text{params}_1), \text{params}_2)$$

- x_i - wektor wejść warstwy
- W_i - macierz wag
- b_i - wektor progów („bias”)
- A_i - funkcja aktywacji (np. ReLU, sigmoid, liniowa)
- o_i - wyjście warstwy

- x_i - wektor wejść warstwy
- W_i - macierz wag
- b_i - wektor progu („bias”)
- A_i - funkcja aktywacji (np. ReLU, sigmoid, liniowa)
- o_i - wyjście warstwy

$$o_i = A_i(W_i x_i + b_i)$$

$$O_i = F_{\dots}(F_2(F_1(X_i)))$$
$$\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N L(O_i, Y_i)$$

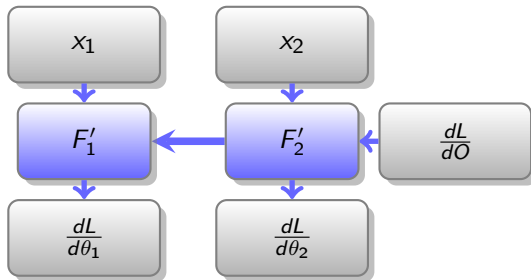
Na przykład strata średniokwadratowa dla

$$L(O, Y) = \frac{1}{2} |O - Y|^2$$

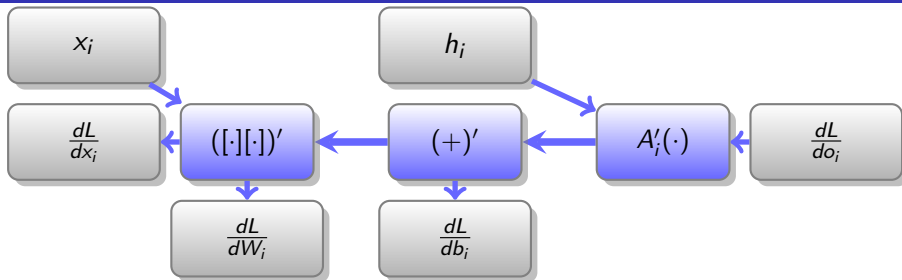
Minimalizacja funkcji straty metodami gradientowymi (np. najszybszego spadku)

Gradient wyjścia O_i (dla wejścia X_i): $\frac{dL}{dO_i} = O_i - Y_i$

Propagacja wsteczna

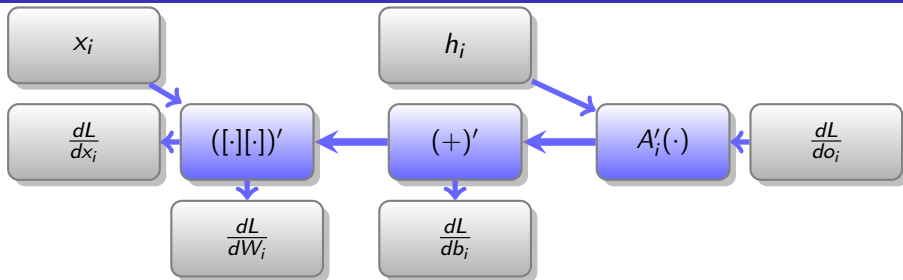

Propagacja wsteczna - warstwa

h_i - Wyjście warstwy przed aktywacją

Propagacja wsteczna - warstwa

h_i - Wyjście warstwy przed aktywacją

$$\frac{dL}{dh_i} = \frac{dL}{do_i} \circ A'_i(h_i) \qquad \frac{dL}{db_i} = \frac{dL}{dh_i} \qquad \frac{dL}{dx_i} = W_i^T \frac{dL}{dh_i} \qquad \frac{dL}{dW_i} = \frac{dL}{dh_i} x_i^T$$

$\circ$ - wektor iloczynów

(dla f. aktywacji działających niezależnie na kolejnych elementach)

- Może być więcej warstw niż 2

- Może być więcej warstw niż 2
- Uczy się zazwyczaj na "paczkach" N próbek - wtedy wartości f . straty i gradienty uśrednia się

- Może być więcej warstw niż 2
- Uczy się zazwyczaj na "paczkach" N próbek - wtedy wartości f . straty i gradienty uśrednia się
- Zamiast obliczać wyniki dla pojedynczych próbek, można dla całych list - wtedy wejścia, wyjścia i wyniki pośrednie są macierzami (typowe w zewnętrznych bibliotekach)

- Może być więcej warstw niż 2
- Uczy się zazwyczaj na "paczkach" N próbek - wtedy wartości f . straty i gradienty uśrednia się
- Zamiast obliczać wyniki dla pojedynczych próbek, można dla całych list - wtedy wejścia, wyjścia i wyniki pośrednie są macierzami (typowe w zewnętrznych bibliotekach)
- Dla klasyfikacji dla więcej niż 2 klas zwykle koduje się wyjścia kodowaniem 1 z n (one-hot encoding).

- Może być więcej warstw niż 2
- Uczy się zazwyczaj na "paczkach" N próbek - wtedy wartości f . straty i gradienty uśrednia się
- Zamiast obliczać wyniki dla pojedynczych próbek, można dla całych list - wtedy wejścia, wyjścia i wyniki pośrednie są macierzami (typowe w zewnętrznych bibliotekach)
- Dla klasyfikacji dla więcej niż 2 klas zwykle koduje się wyjścia kodowaniem 1 z n (one-hot encoding).
- Funkcja aktywacji ostatniej warstwy zwykle jest liniowa albo dedykowana do zadania.

- Może być więcej warstw niż 2
- Uczy się zazwyczaj na "paczkach" N próbek - wtedy wartości f . straty i gradienty uśrednia się
- Zamiast obliczać wyniki dla pojedynczych próbek, można dla całych list - wtedy wejścia, wyjścia i wyniki pośrednie są macierzami (typowe w zewnętrznych bibliotekach)
- Dla klasyfikacji dla więcej niż 2 klas zwykle koduje się wyjścia kodowaniem 1 z n (one-hot encoding).
- Funkcja aktywacji ostatniej warstwy zwykle jest liniowa albo dedykowana do zadania.
- Sieci neuronowe to *de facto* złożone funkcje - metody gradientowe mogą wymagać wielu iteracji z małym (0.01, 0.001 itp) parametrem kroku.